

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „DERONETA“ SKUNDO**

2021 m. sausio 27 Nr. S- 11 (7-207/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Editos Galiauskaitės, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo UAB „Deroneta“ (toliau – Pareiškėja, Bendrovė) 2020-12-01 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2020-11-11 sprendimo Nr.(21.222E)FR0682-430 „Dėl patikrinimo akto tvirtinimo“ (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas advokato padėjėjas R. Č. ir Inspekcijos atstovė V. N. dalyvavo Komisijos 2021-01-05 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Inspekcija patvirtino 2020-08-17 patikrinimo aktą Nr. (21.222) FR0773-374 ir jame apskaičiuotą 27962 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), apskaičiavo 5107,33 Eur PVM delspinigių ir paskyrė 8388 Eur PVM baudą.

PVM apskaičiuotas nustačius, kad Pareiškėja: 1) pažeidė Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 3 straipsnio, 13 str. 2 d. 12 punkto, 14 straipsnio, 19 straipsnio ir 92 straipsnio nuostatas, nes už suteiktas 90000 Eur trumpalaikės nuomos paslaugas neapskaičiavo ir nedeclaravo 15620 Eur pardavimo PVM; 2) nepagrįstai atskaitė 6452 Eur pirkimo PVM už jachtos atnaujinimo paslaugas, kurios nėra skirtos naudoti PVM apmokestinamai veiklai; 3) pažeidė PVMĮ 5 straipsnio, 14 straipsnio, 19 straipsnio, 79 straipsnio 12 dalies nuostatas, nes neapskaičiavo ir nedeclaravo 6 394 Eur pardavimo PVM nuo 30450 Eur vertės prekių, suvartotų PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti; 4) dėl įvairių apskaitos ir deklaravimo klaidų per mažai apskaičiavo 740 Eur mokėtino į biudžetą PVM; 5) pardavimo PVM mažinamas 613 Eur, nes Pareiškėjos įformintos 2920 Eur pardavimo pajamos nėra PVM objektas Lietuvoje.

Pareiškėja ginčija Inspekcijos Sprendimą apimtimi, kuria Pareiškėjai papildomai apskaičiuota 6394 Eur PVM nuo 30450 Eur vertės prekių (prabangių laikrodžių) ir 15620 Eur PVM nuo trumpalaikės nuomos paslaugų vertės.

Dėl lengvojo automobilio ilgalaikės nuomos

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos išvada, kad Bendrovė turėjo apskaičiuoti papildomai 15620 Eur pardavimo PVM, išnuomojusi savo nuosavybės teise turimą lengvąjį automobilį LAND ROVER RANGE ROVER 4.4 SDV8, kėbulo Nr. XXX (toliau – automobilis) Latvijos įmonei SIA „Prosperity“ (ankstesnis pavadinimas SIA „Pernavas 41“) neva pagal trumpalaikės nuomos sutartį. Nurodo, kad Pareiškėjos ir Latvijos įmonės SIA „Prosperity“ (ankstesnis pavadinimas – SIA „Pernavas 41“) 2017-07-31 automobilio nuomos sutartis sudaryta 1 (vienerių) metų terminui. Šios sutarties 1.2 punkte numatyta, kad sutartis įsigalioja 2017-08-10 ir galios iki 2018-08-10. Jokių nuomos sutarties pakeitimų, kuriais būtų sutrumpintas sutarties galiojimo terminas, nėra. Vien išnuomoto automobilio perdavimas trečiojo asmens žiniai negali būti laikomas savaime

nutraukiančiu egzistavusią nuomos sutartį, taigi ir nuomos teisinius santykius (tokio nuomos sutarties nutraukimo/pasibaigimo pagrindo nenumato nei šalių sudaryta sutartis, nei įstatymas).

Pareiškėja nurodo, kad vadovaujantis automobilio nuomos sutarties 1.4 punktu, bendra automobilio nuomos kaina už visą nuomos laikotarpį (vienerius metus) sudaro 90000 Eur. Šia sumą SIA „Prosperity“ sumokėjo Pareiškėjai avansu (sutarties 3.1 punktas). Vadovaujantis sutarties 1.4 punktu mėnesinė automobilio nuomos kaina siekia 7500 Eur. Taigi, sutartis nenumato trumpesnio kaip vienas mėnesis nuomos termino. Pareiškėja pažymi, kad Sutartis numato mėnesinę nuomos kainą ir bendrą sandorio kainą – 90000 Eur. Latvijos bendrovei SIA „Prosperity“ sumokėjus pilną nuomos kainą, automobilio nuomojimasis mažiau nei visą numatytą nuomos laikotarpį (12 mėnesių) arba nuomojimasis mažiau nei vienas mėnesis būtų ekonomiškai nenaudingas.

Pareiškėja nurodo, kad faktą, jog tarp Pareiškėjos ir Latvijos bendrovės SIA „Prosperity“ sudaryta automobilio nuomos sutartis laikytina ilgalaike, patvirtina ir Inspekcijai pateikti automobilio perdavimo–priėmimo aktai. 2017-08-10 Latvijos Respublikoje perdavimo priėmimo aktu Pareiškėja įformino nuomos objekto (automobilio) perdavimą Latvijos bendrovei SIA „Pernavas 41“, kurios teises ir pareigas vėliau, po reorganizavimo, perėmė Latvijos įmonė SIA „Prosperity“ (pasirašytas 2018-03-09 automobilio perdavimo priėmimo aktas). Latvijos bendrovė SIA „Prosperity“ minėta sutartimi užsitikrino, kad nuomojamas automobilis visuomet bus prieinamas šiai bendrovei, ji turės pirmenybės teisę naudotis automobiliu savo nuožiūra ir juo naudosis. Taigi, sandorio terminas nulemia ilgalaikę abiejų šalių iš sandorio gaunamą naudą: nuomotojui – užtikrintas apmokėjimas už visą nuomos terminą, o nuomininkui – užtikrinta galimybė naudotis išsinuomotu automobiliu visą numatytą nuomos terminą.

Pareiškėja pažymi, kad automobilio faktinis naudojimas (eksploatavimas) negali būti esminiu kriterijumi, pagal kurį būtų sprendžiama, ar nuomos santykiai buvo ilgalaikiai, ar trumpalaikiai. Jei nuomos sutartyje numatyta nuomos laikotarpis Latvijos bendrovė SIA „Prosperity“ kurį laiką galėjo faktiškai nesinaudoti išsinuomotu automobiliu, tai nesuteikia pagrindo konstatuoti, kad nuoma nutrūko, tapo trumpalaikė ar negaliojančia.

Pareiškėjos teigimu, ilgalaikę automobilio nuomą, patvirtina ir Pareiškėjos išrašytos sąskaitos faktūros Latvijos bendrovei SIA „Prosperity“ (anksčiau – SIA „Pernavas 41“) per visą nuomos laikotarpį. Pareiškėja nurodo, kad tiek ji, tiek nuomininkas SIA „Prosperity“ (SIA „Pernavas“) yra deklaravę nuomos sandorį atitinkamose mėnesinėse PVM deklaracijose, pateiktose Lietuvos ir Latvijos mokesčių administratoriams. Iš deklaruotų duomenų matyti, kad automobilio nuoma truko 12 (dvylika) mėnesių.

Pareiškėjos nuomone, Inspekcija nepagrįstai sprendė, kad vien dėl to, kad automobilis buvo kartu nuomojamas Lietuvos įmonei UAB „Baltic Net Media“ ir asmeniškai Pareiškėjos vadovui E. B., galima daryti išvadą, kad automobilio nuoma Latvijos bendrovei SIA „Prosperity“ nebuvo ilgalaikė ir automobilis neva perduotas nuomai Lietuvos Respublikos teritorijoje. Pareiškėja pabrėžia, jog nuo pat automobilio perdavimo Latvijos bendrovei SIA „Prosperity“ (SIA „Pernavas 41“) 2017-08-10, automobilio faktinis valdymas nebuvo perduotas jokiam trečiajam asmeniui, nes visą laiką jį valdė SIA „Prosperity“ vadovas E. B.

Pareiškėjos nuomone, Inspekcija turėtų taikyti turinio prieš formą viršenybės principą, kadangi esminę reikšmę šiuo atveju turi tai, kad nepaisant aplinkybės, kad automobilis tam tikrais laikotarpiais buvo panaudotas Pareiškėjos vadovo (kartu ir nuomininko vadovui) E. B. naudai ir Lietuvos bendrovės UAB „Baltic Net Media“ naudai, visais atvejais automobilį fiziškai valdė E. B., automobilis nebuvo atskirai perduotas kito fizinio asmens faktiniam valdymui. Net automobilio panaudojimo UAB „Baltic Net Media“ naudai atveju automobilio fiziniu valdytoju (vairuotoju) buvo E. B.

Pareiškėjos teigimu, visą laikotarpį, kol automobilis buvo išnuomotas ir perduotas naudotis nuomininkei SIA „Prosperity“ (SIA „Pernavas 41“), automobilio fizinis valdymas nebuvo perduotas kitiems subjektams. Nors Pareiškėja ir išrašė sąskaitas faktūras už automobilio nuomą E. B. ir UAB „Baltic Net Media“, tačiau automobilio perdavimo–priėmimo aktų su šiais asmenimis atskirai nepasirašyta. Tai patvirtina, kad faktinis automobilio valdymas išliko SIA

„Prosperity“ žinioje pagal 2017-07-31 lengvojo automobilio nuomos sutartį, kuri savo pobūdžiu yra ilgalaikė.

Pareiškėjos nuomone, atmetini Inspekcijos teiginiai, jog nepaisant to, kad faktinis automobilio valdymas išliko to paties fizinio asmens (E. B.) žinioje, juridine prasme E. B., Latvijos įmonė (SIA „Prosperity“) ir Lietuvos įmonės (Pareiškėja, UAB „Baltic Net Media“) yra savarankiški subjektai ir todėl išnuomojant automobilį E. B. vadovaujamai įmonei nelaikoma, kad automobilis išnuomojamas E. B.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija šį savo argumentą grindžia civilinės teisės normomis ir jomis įtvirtinamu fizinio ir juridinio asmens atskirtinumu. Tuo tarpu nagrinėjant kitus su automobilio nuoma susijusius klausimus, kaip antai, automobilio perdavimo–priėmimo aktus, Inspekcija ne tik nesiremia civilinės teisės normomis, bet ir jas paneigia. Pareiškėjos pateikti automobilio perdavimo–priėmimo nuomininkui (SIA „Prosperity“) aktai, nors ir teisės aktų nustatyta tvarka nenuginčyti (nepripažinti negaliojančiais), tačiau Inspekcijos pripažinti neva egzistuojantys ir Inspekcija jais nesiremia nustatant reikšmingas faktines aplinkybes. Pareiškėjos nuomone, Inspekcija formaliai pritaikė argumentą dėl E. B., kaip fizinio asmens ir kaip bendrovės vadovo, atskirtinumo nuomos teisinių santykių aspektu. Toks pasirinktinis argumentavimas, siekiant mokesčių mokėtojui nenaudingu būdu pritaikyti atitinkamas teisės normas, negali būti laikomas tinkamu ir teisėtu teisės normų interpretavimu ir objektyviu aplinkybių ištyrimu.

Pareiškėja nurodo, kad minėta automobilio nuoma negali būti laikoma trumpalaikė vien dėl to, kad buvo neva „perduota“ kitam asmeniui (tokiu būdu kuriama teisinė fikcija), nors ją valdė iš esmės tas pats asmuo. Inspekcija nepagrįstai nepritaikė turinio prieš formą viršenybės principo sprendžiant šį klausimą.

Pareiškėjai neaiškus Inspekcijos argumentas, kad, išrašius sąskaitas už automobilio nuomą E. B. ir UAB „Baltic Net Media“, Pareiškėja neva turėjo kiekvieną mėnesį gražinti automobilį į Lietuvą. Pagal 2017-07-31 nuomos sutartį automobilis išnuomotas Latvijos bendrovei SIA „Prosperity“, automobilis išnuomotas Latvijos Respublikos teritorijoje ir automobilį visais atvejais, net nuomos UAB „Baltic Net Media“ (kurios vadovo nėra ir nebuvo E. B.) atveju valdė tas pats asmuo – E. B.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Pareiškėja ginčija Inspekcijos išvadą, kad tarp Pareiškėjos ir Latvijos bendrovės SIA „Prosperity“ (SIA „Pernavas 41“) susiklostę automobilio nuomos teisiniai santykiai buvo trumpalaikiai ir nurodo, kad mokestinio ginčo byloje esanti medžiaga patvirtina, kad automobilio nuoma buvo ilgalaikio pobūdžio.

Dėl automobilio perdavimo Latvijos teritorijoje fakto

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos padaryta išvada, kad Pareiškėjos išnuomotas Latvijos bendrovei SIA „Prosperity“ (SIA „Pernavas 41“) automobilis buvo perduotas Lietuvos Respublikos teritorijoje, ir Inspekcija nepagrįstai nevertino Pareiškėjos pateiktų 2017-08-10 ir 2018-03-09 automobilio perdavimo–priėmimo aktų kaip automobilio perdavimą Latvijos teritorijoje pagrindžiančių dokumentų. Pareiškėja pateikia šiuos argumentus:

Pirma, Pareiškėja Inspekcijai pateikė 2017-08-10 perdavimo–priėmimo aktą, iš kurio matyti, kad Pareiškėja automobilį perdavė SIA „Pernavas 41“ 2017-08-10 Latvijos Respublikoje, Rygos mieste, taip pat 2018-03-09 perdavimo–priėmimo aktą, pagal kurį 2020-03-09 Rygos mieste tas pats automobilis perduotas po SIA „Pernavas 41“ reorganizavimo jos teises ir pareigas, sandorius perėmusiai SIA „Prosperity“. Nei vienas iš perdavimo–priėmimo aktų nėra teisės aktų nustatyta tvarka nuginčytas ar paneigtas, tai pat nėra duomenų, pagal kuriuos Pareiškėjos išnuomotas automobilis būtų 2017-08-10 ir 2018-03-09 perduotas SIA „Pernavas 41“ ar SIA „Prosperity“ ne Latvijos Respublikos teritorijoje.

Antra, 2017-07-31 automobilio nuomos sutartis sudaryta (pasirašyta) Latvijos Respublikoje, Rygoje, sutartyje numatyta, jog jai taikoma Latvijos Respublikos teisė ir ginčai nagrinėjami pagal Latvijos Respublikos įstatymus.

Trečia, tiek SIA „Pernavas 41“, tiek jos teises ir pareigas po reorganizavimo perėmusi SIA „Prosperity“ yra Latvijos Respublikos bendrovės, kurios savo veiklą vykde ir vykdo tik

Latvijos Respublikoje. Duomenų, kad minėtos įmonės veiktų Lietuvoje ir naudotų Pareiškėjos išnuomotą automobilį Lietuvos Respublikoje, mokestinio ginčo byloje nėra.

Ketvirta, tai, jog pirmasis automobilio perdavimo–priėmimo aktas su SIA „Pernavas 41“ pasirašytas 2017-08-10 Rygos mieste, o antrasis perdavimo–priėmimo aktas su SIA „Prosperity“ pasirašytas 2018-03-09 taip pat Rygos mieste, vienareikšmiškai patvirtina, kad Pareiškėjos išnuomotas automobilis mažiausiai 6 (šešis) mėnesius buvo Latvijos Respublikos teritorijoje.

Penkta, aplinkybė, kad Pareiškėjos išnuomotas automobilis registruotas Lietuvos Respublikoje, nepatvirtina Inspekcijos pozicijos, kad automobilis perduotas nuomininkui Lietuvoje.

Šešta, pagal 2017-07-31 lengvojo automobilio nuomos sutarties 2.1.1 punktą, nuomininkui (SIA „Pernavas 41“, SIA „Prosperity“) suteikiama teisė visą nuomos laikotarpį automobilį naudoti Latvijos Respublikos teritorijoje, ir tik papildomai nurodoma, kad automobilis gali būti naudojamas ir kitose šalyse.

Septinta, Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos pozicija, kad Pareiškėja, pateikdama išnuomoto automobilio perdavimo–priėmimo aktus, siekia dirbtinai išvengti mokėtinų į biudžetą mokesčių. Tuo atveju, jei, kaip teigia Inspekcija, Pareiškėjas būtų siekęs imituoti automobilio perdavimą Latvijos Respublikoje, būtų pagrįsta manyti, kad Pareiškėjas nebūtų sudaręs perdavimo–priėmimo aktų dviem kalbomis, ir patyręs papildomų išlaidų, nes abu aktus reikėjo papildomai versti į lietuvių kalbą teikiant Inspekcijai.

Pareiškėjos teigimu, papildomų duomenų, įskaitant automobilio perdavimo Latvijos bendrovei aktus, Pareiškėja nepateikė ne dėl vengimo bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, bet dėl objektyvių priežasčių. Pareiškėja prašo į jas papildomai atsižvelgti ir Komisijos.

Pareiškėja pažymi, kad ji nėra viename iš savo raštų, adresuotų Inspekcijai, nėra nurodžiusi ar patvirtinusi, kad automobilio perdavimo–priėmimo aktai nebuvo sudaryti ar kad Latvijos bendrovėms išnuomotas automobilis buvo perduotas Lietuvos Respublikos teritorijoje. Todėl Inspekcijos teiginys, kad perdavimo–priėmimo aktus Pareiškėja pateikė jau pasibaigus mokestiniam patikrinimui, su tikslu išvengti mokėtinų mokesčių, yra pagrįstas vien spėjimais.

Pareiškėja pažymi, kad nors Inspekcija kelia abejones dėl automobilio perdavimo–priėmimo aktuose nurodytos informacijos atitikimo tikrovei, nelaiko minėtų aktų kaip automobilio perdavimą Latvijos Respublikos teritorijoje pagrindžiančių duomenų, tačiau Inspekcija kartu nekelia klausimo dėl automobilio perdavimo E.B. kaip fiziniam asmeniui ir Lietuvos bendrovei UAB „Baltic Net Media“. Priešingai, Inspekcija neturėdama jokių duomenų, laiko, kad automobilis šiems subjektams perduotas Lietuvos Respublikoje ir neva toks perdavimas dar negalimus automobilio nuomos ilgalaikius santykius tarp Pareiškėjos ir SIA „Pernavas 41“ ir SIA „Prosperity“.

Pareiškėjos teigimu, tarp Pareiškėjos ir SIA „Prosperity“ (anksčiau - SIA „Pernavas 41“) sudarytos 2017-07-31 lengvojo automobilio nuomos sutarties pagrindu išnuomotas automobilis RANGE ROVER buvo perduotas Latvijos bendrovėms Latvijos Respublikos teritorijoje, Rygos mieste, o Patikrinimo akte ir Sprendime konstatuota aplinkybė, kad automobilis perduotas neva Lietuvos Respublikos teritorijoje, yra nepagrįsta.

Dėl sandorio šalių deklaruoto nuomos paslaugų teikimo / gavimo

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos išvada, kad Latvijos bendrovė SIA „Pernavas 41“ (kurios teises po reorganizavimo perėmė SIA „Prosperity“) 2017 metais nedeklaravo nuomos paslaugų gavimo iš Pareiškėjos, minėta informacija nepakito ir Sprendimo priėmimo metu.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcijai pateiktos Latvijos bendrovės SIA „Pernavas 41“ / SIA „Prosperity“ PVM deklaracijos iš Latvijos mokesčių deklaravimo el. sistemos (EDAS) už 2017 m. spalio – 2018 m. vasario mėn., kurios patvirtina, jog už SIA „Pernavas 41“ yra deklaruotas nuomos paslaugų iš Pareiškėjos gavimas. 2017 m. spalio mėn., 2017 m. lapkričio mėn. ir 2018 m. vasario mėn. Latvijos bendrovės SIA „Pernavas 41“ (SIA „Prosperity“) PVM deklaracijose, skiltyse PVN 1-11 „Mokesčio sumos už prekes ir paslaugas, gautas iš Europos Sąjungos valstybių narių“ (lat. Nodokla summas par precem un pakalpojumiem, kas sanemti no Eiropas Savienibas

dalibvalstim) deklaruotos 2017 m. spalio mėn. 2018 m. sausio mėn. gautos paslaugos iš Pareiškėjos (Deroneta, UAB) ir jų sumos.

Pareiškėja pažymi, kad iš Inspekcijai pateiktų dokumentų matyti, kad Latvijos bendrovės SIA „Pernavas 41“ PVM deklaracija už 2017 m. spalio mėn. pasirašyta ir pateikta Latvijos mokesčių administratoriui 2017-12-15, o PVM deklaracija už 2017 m. lapkričio mėn. pasirašyta ir pateikta Latvijos mokesčių administratoriui 2017-12-20, todėl akivaizdu, kad Inspekcija jau patikrinimo metu turėjo matyti duomenis, paremtus minėtomis SIA „Pernavas 41“ PVM deklaracijomis.

Pareiškėja nurodo, kad galėjo susidaryti neatitikimai mokesčių administravimo informacinėse sistemose dėl 2017 m. gruodžio mėn. ir/ar 2018 m. sausio mėn. laikotarpių PVM deklaracijų duomenų dėl trikdžių, susijusių su SIA „Pernavas 41“ reorganizavimu. Aplinkybę, jog Inspekcija savo informacinėse sistemose galimai nematė Latvijos bendrovės SIA „Pernavas 41“ deklaruotų duomenų už 2017 m. pabaigos – 2018 m. pradžios laikotarpius, Pareiškėja pirmą kartą sužinojo tik susipažinusi su Patikrinimo aktu. Pareiškėja dėjo pastangas operatyviai išsiaiškinti, kodėl galėjo atsirasti galimų neatitikimų ir, nustačius galimą priežastį, t. y. reorganizavimo proceso metu kilusias technines kliūtis, gavo SIA „Prosperity“ buhalterijos patvirtinimą apie neatitikimų ištaisymą. Tokiu būdu SIA „Pernavas 41“ 2017 m. gruodžio mėn. gautos nuomos paslaugos buvo deklaruotos pataisant SIA „Prosperity“ 2018 m. vasario mėn. deklaraciją, pataisyta PVM deklaracija pasirašyta ir Latvijos mokesčių administratoriui pateikta 2020-09-03. Pareiškėjos nuomone, dėl objektyvių aplinkybių atsiradusių netikslumus pataisė SIA „Prosperity“ buhalterija, nes SIA „Pernavas 41“ po įvykdytos reorganizavimo procedūros, kaip juridinis asmuo ir mokestinių prievolių subjektas, jau nebeegzistuoja. Tai, kad SIA „Prosperity“, perėmusios reorganizuotos SIA „Pernavas 41“ teises ir pareigas, buhalterija Latvijoje ištaisė galimus netikslumus PVM deklaracijose, parodo, kad ne Pareiškėja buvo atsakinga už nustatytus galimus neatitikimus, todėl neturėtų dėl to patirti neigiamų pasekmių. Jei Inspekcija Latvijos bendrovių tam tikrų deklaruotų nuomos paslaugų gavimo duomenų informacinėse sistemose nematė dėl galimų sutrikimų minėtose sistemose, Pareiškėja taip pat negali būti už tai atsakinga.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija neneigia ir pripažįsta, kad SIA „Prosperity“, perėmusi reorganizuotos SIA „Pernavas 41“ teises ir pareigas, 2018 metais deklaravo 45000 EUR gautų nuomos paslaugų iš Pareiškėjos. Taigi, esant duomenims apie tai, kad tiek Pareiškėja, tiek automobilio nuomininkai SIA „Pernavas 41“ ir SIA „Prosperity“ yra deklaravę atitinkamai nuomos paslaugų teikimas ir gavimą, Inspekcija nepagrįstai sprendė, kad nėra deklaruotų duomenų apie 2017 metais Latvijos bendrovei suteiktas nuomos paslaugas. Abiejų šalių deklaruoti duomenys atitinka automobilio nuomos teisinių santykių esmę, atitinka ir patvirtina Pareiškėjos dėstomas faktines aplinkybes dėl automobilio nuomos sandorio.

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, Pareiškėjos nuomone, nėra pagrindo teigti, jog Pareiškėjos ir Latvijos bendrovių SIA „Pernavas 41“, SIA „Prosperity“ deklaruotų nuomos paslaugų teikimo/gavimo duomenys neatitinka šiame skunde Pareiškėjos išdėstytų faktinių aplinkybių.

Dėl išrašytų sąskaitų faktūrų už automobilio nuomą

Pareiškėja išdėsto Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 69 straipsnio 2 dalies nuostatas ir nurodo, kad įstatymu pripažįstama, jog mokesčių mokėtojų veikloje natūraliai gali pasitaikyti klaidų ar formalijų neatitikimų teisės aktų reikalavimams, ir antra, kad vien tokie formalūs neatitikimai negali sukelti mokesčių mokėtojui neigiamų pasekmių.

Pareiškėja nurodo, kad Patikrinimo akte ir Sprendime minima, kad kai kuriose Pareiškėjos išrašytose sąskaitose nurodyti laikotarpiai dubliuojasi (2017-10-11–2017-11-10), o kai kurie kiti sąskaitose nurodyti laikotarpiai išrašytose sąskaitose nenumatyti (2017-11-11–2017-12-10 ir 2018-04-11–2018-05-10). Pareiškėjos vertinimu, šios formalios Inspekcijos nustatytos aplinkybės yra tik įprastos, pasitaikančios sąskaitų išrašymo klaidos, kurios jokių būdu negali suponuoti nuomos santykių tarp Pareiškėjos ir Latvijos bendrovės fiktyvumo.

Pareiškėja pabrėžia, kad Pareiškėja savo pastabose dėl Patikrinimo akto išdėstė, dėl kokių formalų prižasčių galėjo susidaryti šie formalūs netikslumai, tačiau Inspekcija Sprendime Pareiškėjos argumentų bei paaiškinimų visiškai nevertino, neanalizavo ir jų nepaneigė.

Pareiškėja nurodo, kad 2017-12-10 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO004 išrašyta už nuomos laikotarpį nuo 2017-11-11 iki 2017-12-10. Minėtas neatitikimas, kaip ir neatitikimas dėl 2018-04-11–2018-05-10 laikotarpio nenurodymo, susidarė dėl įprasto neapsižiūrėjimo. Išrašant 2017-12-10 PVM sąskaitą faktūrą Nr. DERO004, per klaidą nepakeistas ankstesniame šablone buvęs automobilio nuomos laikotarpis. Išrašant 2018-05-18 PVM sąskaitą faktūrą Nr. DERO/01/011, per klaidą supainiotas nuomos laikotarpis, vietoje 2018-04-10–2018-05-10 nurodant 2018-05-10–2018-06-10. Atsižvelgiant į tai, kad nuomos laikotarpiai nesutapo su kalendoriniais mėnesiais, t. y. nuomos laikotarpiais nurodyta nuo mėnesio 10 d. iki kito mėnesio 10 d., nėra neįprasta, kad padaryta paprasta klaida išrašant sąskaitas. Būtent dėl pastarosios techninės klaidos paskutinės Bendrovės išrašytos 2018-08-10 PVM sąskaitos faktūros Nr. DERO/01/021 aprašyme tiesiog nurodyta „Automobilio nuoma pagal Sut. 2017-07-31“.

Pareiškėja nurodo, kad tiek sąskaitybos, tiek techninės klaidos (dokumentų, deklaracijų, ataskaitų, sąskaitų pildymo) nesudaro pagrindo išvadai apie tariamai fiktyvius šalių nuomos teisinius santykius. Vadovaujantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika, viešojo administravimo subjektų priimami sprendimai turi būti aiškūs, išsamūs, priimti objektyviai išnagrinėjus visas reikšmingas aplinkybes. Tik toks sprendimas gali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu. Pareiškėjos nuomone, Inspekcija nevertino Pareiškėjos argumentų ir paaiškinimų.

Dėl priskaičiuoto PVM už prabangius laikrodžius

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos nustatyta aplinkybe, kad Pareiškėja nepagrįstai atskaitė 6394 EUR pirkimo PVM už 2018 m. lapkričio ir gruodžio mėnesiais įsigytus du prabangius laikrodžius ir konstatuota aplinkybe, kad laikrodžiai buvo perduoti Pareiškėjos akcininkams neatlygintinai naudotis, laikrodžiai įsigyti su tikslu juos panaudoti asmeniniams poreikiams. Pareiškėja nurodo, kad laikrodžius „Happy Sport“, RG (įsigijimo vertė 9650 EUR) ir „Superfast Chronograph“, AG, Auto (įsigijimo vertė 20800 EUR) įsigijimo su didele nuolaida iš oficialios prabangių laikrodžių parduotuvės–butiko Latvijos Respublikoje, valdomo Latvijos bendrovės SIA „Möbius CH“. Šių laikrodžių modeliai įprastomis sąlygomis (be pritaikytų Pareiškėjai nuolaidų) rinkoje parduodami žymiai didesne kaina.

Pareiškėjos teigimu, įsigyti laikrodžiai yra prabangos prekės ir didelės vertės, laikrodžiai įsigyti su tikslu juos parduoti palankiomis sąlygomis, uždirbant pelno. Kadangi laikrodžiai įsigyti su nemaža nuolaida, Pareiškėja turėjo tikslą laikrodžius parduoti pelningai. Pareiškėja fizinio sandėlio prekės laikyti neturi, o prabangių laikrodžių tikslinis sandėliavimas ar saugojimas specializuotose saugyklose būtų ekonomiškai nenaudingas Pareiškėjai. Todėl Pareiškėjos akcininkai Pareiškėjos įsigytus laikrodžius naudojo potencialiems pirkėjams demonstruojant laikrodžius reklamos tikslais. Šiuo tikslu laikrodžiai taip pat buvo dėvimi, ir būtent dėl to Pareiškėjos akcininkai mokestinio patikrinimo metu į Inspekciją buvo atvykę dėvėdami šiuos laikrodžius. Akcininkai manė, jog Inspekcija turėjo abejonių dėl laikrodžio įsigijimo sandorio autentiškumo, todėl laikrodžiai buvo pademonstruoti Inspekcijos specialistams, ir akcininkai siekė, jog Inspekcija įsitikintų, jog laikrodžiai buvo faktiškai įsigyti iš pardavėjo Latvijoje ir fiziškai perėjo pirkėjo, t. y. Pareiškėjos žinion.

Tai, kad akcininkai asmeniškai dėvėjo Pareiškėjos įsigytus laikrodžius, savaime nereiškia, kad jie buvo panaudoti asmeniniams poreikiams tenkinti. Pareiškėja parduos minėtus laikrodžius ir apskaičiuos PVM.

Dėl dvigubo apmokestinimo

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu už vykdytą automobilio nuomą su nuomininkais SIA „Pernavas 41“ / SIA Prosperity“ papildomai apskaičiuoti 15620 EUR pardavimo PVM. Nurodo, kad iš priedamų Latvijos bendrovių SIA „Pernavas 41“ ir SIA Prosperity“ PVM deklaracijų matyti, kad pagal kiekvienos deklaracijos pirmojo puslapio lentelės 55 ir 64 eilutes, SIA „Pernavas 41“ / SIA Prosperity“ priskaičiavo ir atskaitė atitinkamas PVM

sumas už prekių/paslaugų įsigimus iš kitų ES šalių. Deklaracijos 55 ir 64 eilutėse nurodytos PVM sumos susidariusios pagal deklaracijos skiltyje PVN 1-11 „Mokesčio sumos už prekes ir paslaugas, gautas iš Europos Sąjungos valstybių narių“ (lat. Nodokla summas par precem un pakalpojumiem, kas sanemti no Eiropas Savienibas dalibvalstim) nurodytas sumas iš sandorių su ES valstybių subjektais, tarp jų ir Pareiškėja.

Kiekvienos pateikiamos Latvijos bendrovių SIA „Pernavas 41“ ir SIA „Prosperity“ PVM deklaracijos pirmojo puslapio 80 eilutėje matyti, kad šios Latvijos įmonės neturi / neturėjo jokių PVM įsiskolinimų, su biudžetu atsiskaityta.

Pareiškėja nurodo, kad SIA „Pernavas 41“ / SIA „Prosperity“ nustatyta tvarka apskaičiavo ir Latvijoje atskaitė PVM pagal automobilio nuomos sandorius su Pareiškėja, todėl Pareiškėjai įgijus prievolę papildomai sumokėti Inspekcijos apskaičiuotą 15620 EUR pardavimo PVM, reikštų dvigubą to paties sandorio tarp tu pačiu šalių PVM apmokestinimą. Pareiškėja pažymi, kad dvigubo apmokestinimo išvengimo mechanizmai egzistuoja siekiant palengvinti ūkio subjektų mokesstinę ir administracinę naštą, bet ne ją padidinti. Šiuo atveju Sprendime pateikiama Inspekcijos nuomonė, kad Pareiškėja turėtų sumokėti ginčijamas papildomai apskaičiuotas pardavimo PVM sumas į Lietuvos Respublikos biudžetą, kai Latvijos bendrovės (automobilio nuomininkės) jau yra pasinaudojusios PVM atskaitos teise.

Pareiškėja nurodo, kad įvertinus visus šiame skunde pateiktus argumentus, t. y. kad lengvasis automobilis Latvijos bendrovėms buvo išnuomotas pagal ilgalaikės nuomos sutartį, nuomos paslauga suteikta Latvijos Respublikos teritorijoje (automobilis perduotas nuomininkui Rygos mieste), Inspekcija nepagrįstai teigia, kad būtent Latvijos įmonė turėtų kreiptis į savo vietos mokesčių administratorių dėl permokėtos PVM sumos gražinimo.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad Inspekcija neginčija, kad Latvijos bendrovė jau yra apmokestinta dėl to paties automobilio nuomos paslaugų gavimo, o tik formaliai nurodo, kad Pareiškėjai esant pažeidėjai, ši turi prisiimti neigiamas pasekmes.

Dėl paskirtos baudos

Pareiškėjos teigimu, Inspekcijos Sprendimas dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto 6394 EUR pardavimo PVM nuo 30450 EUR vertės prekių (prabangių laikrodžių) ir 15620 EUR pardavimo PVM už automobilio nuomą yra nepagrįstas ir naikintinas, Sprendimu paskirta 8388 Eur PVM bauda yra per didelė, neproporcinga Pareiškėjos mokesstinės teisinės atsakomybės atžvilgiu ir todėl yra mažintina. Nustatant sumažintos baudos dydį Pareiškėja prašo įvertinti aplinkybę, kad nebelieka Pareiškėjos atsakomybę sunkinančios aplinkybės „pažeidimų daugėtas“, kuriuo remdamasi Inspekcija paskyrė Pareiškėjai 30 proc. dydžio baudą (8388 EUR).

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti Inspekcijos Sprendimą ta apimtimi, kuria Pareiškėjai papildomai apskaičiuotas 6394 Eur pardavimo PVM nuo 30450 Eur vertės prekių (prabangių laikrodžių) ir 15620 Eur pardavimo PVM už automobilio nuomą ir atitinkamai sumažinti Sprendimu Pareiškėjai apskaičiuotus 5107,33 Eur PVM delspinigius, panaikinti Pareiškėjai paskirtą 8388 Eur PVM baudą.

Inspekcija skundžiamame Sprendime išdėstė faktines aplinkybes. Nurodė, kad Pareiškėja juridinių asmenų registre įregistruota 2015-07-30, mokesčių mokėtojų registre – 2015-07-31. Pareiškėja PVM mokėtoja įregistruota 2015-10-02, išregistruota 2017-06-13 (nevykdė PVM apmokestinamos veiklos), iš naujo įregistruota 2017-09-13, PVM mokėtojo kodas LT100009698011.

Pareiškėjos deklaruotos vykdomos veiklos rūšys: nuo 2016-01-22 – nuosavo arba nuomojamo nekilnojamojo turto nuoma ir eksploatavimas (EVRK 682000), nuo 2017-06-01 iki 2018-12-31 – kita pramogų ir poilsio organizavimo veikla (EVRK 932900), nuo 2018-10-29 – pramoginių valčių nuoma (EVRK 772110), nuo 2017-06-01 iki 2018-10-28 ir nuo 2019-01-01 – automobilių ir lengvųjų variklinių transporto priemonių nuoma ir išperkamoji nuoma (EVRK 771100).

Po 50 proc. Pareiškėjos akcijų valdo Latvijos piliečiai: E. B. ir D. B. Pareiškėjos vadovo pareigose nuo 2015-10-12 dirba E. B. Tikrinamu laikotarpiu Pareiškėjoje buvo įdarbinti du

darbuotojai: E. B. nuo 2016-01-25 ir D. B. nuo 2016-01-29. Pareiškėja yra pateikusi Mėnesines pajamų mokesčio deklaracijas (GPM313), tačiau darbo užmokestis nėra mokamas.

Pagal pateiktus dokumentus nustatyta, kad tikrinamuoju laikotarpiu nuo 2017-01-01 iki 2019-06-30 Pareiškėja gavo 111679 Eur pajamų, iš jų: 1) 94800 Eur (84,9 proc.) už automobilio LAND ROVER nuomą (90000 Eur gauta iš dviejų Latvijos įmonių SIA „Pernavas 41“ (LV40103837085) ir SIA Prosperity (LV40103745753), kurių vadovas yra UAB „Deroneta“ akcininkas ir vadovas E. B.; 3600 Eur – iš Pareiškėjos vadovo E. B.; 1200 Eur – iš buhalterines paslaugas Pareiškėjai teikiančios įmonės UAB „Baltic Net Media“ (kodas 302427776); 2) 2920 Eur (2,6 proc.) už jachtos nuomos paslaugas; 3) 9420 Eur (8,4 proc.) už Latvijos įmonės reklamą internetinėje svetainėje; 4) 4539 Eur (4,1 proc.) už atsargų pardavimą.

Tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėja PVM deklaracijose deklaravo 111679 Eur pardavimų, iš jų PVM apmokestinamų sandorių už 7720 Eur ir nuo jų apskaičiuoto pardavimo PVM 1622 Eur; 15768 Eur iš Europos Sąjungos įsigytų prekių ir 3311 Eur nuo jų apskaičiuoto pardavimo PVM; 15737 Eur iš ES įsigytų paslaugų ir 3279 Eur nuo jų apskaičiuoto pardavimo PVM. Pareiškėja deklaravo 7015 Eur pirkimo PVM. Deklaravusi 31332 Eur atskaitomo PVM, Pareiškėja deklaravo 23120 Eur gražintino iš biudžeto PVM.

Dėl lengvojo automobilio nuomos

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja iš Latvijos įmonės SIA „Inchcape Motors Latvia“ (LV40003073379, pardavėjas) pagal 2017-05-29 sudarytą Transporto priemonės pirkimo sutartį Nr. 9863 bei pagal 2017-07-31 išrašytą sąskaitą (rekins) R13107743 įsigijo naują automobilį už 113140,50 Eur. Latvijos įmonės pateiktoje 2017-07-31 sąskaitoje nurodyta, kad gavėjas Pareiškėja yra PVM mokėtoja, turinti PVM kodą LT100009698011, nors Pareiškėja tuo metu PVM mokėtoja nebuvo. Sąskaitoje nurodyta, kad pagal Direktyvos 2006/112/EK 138 straipsnio 2 dalies „a“ punktą taikomas 0 proc. PVM tarifas. Už įsigytą automobilį Pareiškėja atsiskaitė iki 2017-07-31 bankiniais pavedimais. Pagal banko operacijų duomenis matyti, kad Pareiškėja atsiskaitymui su Latvijos įmone SIA „Inchcape Motors Latvia“ už įsigytą automobilį panaudojo iš E. B. pagal 2017-05-18 sudarytą Paskolos sutartį gautas skolintas lėšas bei dalį už automobilio nuomą pagal 2017-07-31 automobilio nuomos sutartį gauto avansinio mokėjimo iš E. B. vadovaujamos Latvijos įmonės SIA „Pernavas 41“. Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro duomenų bazės duomenimis automobilis Pareiškėjos vardu (savininkas) įregistruotas 2017-08-01.

Inspekcija akcentavo, kad automobilio įsigijimo metu Pareiškėja nebuvo PVM mokėtoja: išregistruota 2017-06-13, iš naujo įregistruota 2017-09-13. Pareiškėja, pagal pateiktus dokumentus automobilį įsigijo 2017-07-31, o PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino pridėtinės vertės mokesčio apyskaitą (FR0608), pažeisdama PVMĮ 92 straipsnio 7 punktą, PVM deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo taisyklėse, patvirtintose Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004-03-01 įsakymu Nr. VA-29 „Dėl Pridėtinės vertės mokesčio deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo taisyklių patvirtinimo“ (2016 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. VA-73 redakcija) nustatytą 5 dienų terminą, pateikė tik 2017-10-24. Pateiktoje apyskaitoje FR0608 deklaruota 23760 Eur pardavimo PVM suma, apskaičiuota nuo įsigytos naujos transporto priemonės vertės.

Inspekcija Sprendime išdėstė PVMĮ 63 straipsnio 1 dalies, 63 straipsnio 4 dalies nuostatas ir nurodė, kad Pareiškėja, 2017-09-13 iš naujo įsiregistravusi PVM mokėtoja, vadovaudamasi PVMĮ 63 straipsniu, 2017-10-24 pateiktoje 2017 m. rugsėjo mėn. PVM deklaracijoje 35 eil. deklaruotą atskaitomą PVM sumą padidino 22968 Eur pirkimo PVM.

Inspekcija nurodė, kad pagal PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatas, PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui. Pagal PVMĮ 62 straipsnio 2 dalies 3 punktą negali būti atskaitomas: pirkimo arba importo PVM už automobilį, skirtą vežti ne daugiau kaip 8 žmones (neskaičiuojant vairuotojo), arba nurodytos klasės automobilį, priskiriamą visureigių kategorijai, jeigu automobilis nebus tiekiamas arba išnuomojamas, taip pat juo nebus teikiamos keleivių vežimo už atlygį paslaugos. Automobilio panaudojimas nuomai turi būti pagrįstas objektyviais

įrodymais, kurie leistų mokesčių administratoriui įsitikinti, kad nėra sukuriama dirbtinė situacija, siekiant mokesstinės naudos, pasinaudoti PVM atskaita.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja pateikė 2017-07-31 su nuomininku – Latvijos įmone SIA „Pernavas 41“ (LV40103837085) sudarytą automobilio nuomos sutartį, kurioje numatyta, kad Sutartis įsigalioja nuo 2017-08-10 ir galioja iki 2018-08-10. Nustatomas 7500 Eur mėnesinis automobilio nuomos mokestis, o visas nuomos mokestis per visą nuomos laikotarpį sudaro 90000 Eur. Pagal sutartyje aptartą atsiskaitymo tvarką, SIA „Pernavas 41“ 90000 Eur sumokėjo iš anksto 2017-07-31 banko mokėjimo pavedimu. Pagal automobilio nuomos sutartį tiek nuomotoją Pareiškėja, tiek nuomininką SIA „Pernavas 41“ atstovavo šių įmonių direktorius E. B. Nuo 2018-02-01 dėl SIA „Pernavas 41“ reorganizacijos (prijungiant prie SIA „Prosperity“ (LV40103745753)) teises ir pareigas kylančias iš 2017-07-31 automobilio nuomos sutarties perėmė SIA „Prosperity“.

Inspekcija pažymėjo, kad Pareiškėja pagal 2017-07-31 automobilio nuomos sutartį už automobilio nuomą nuomininkams išrašydavo PVM sąskaitas faktūras nurodydama 7500 Eur nuomos mokesčio. Mokestinio patikrinimo metu nustatė, kad PVM sąskaitose faktūrose 2017-11-10 Nr. DERO003 ir 2017-12-10 Nr. DERO004 nurodyta, kad nuomos mokestis apskaičiuotas už tą patį laikotarpį nuo 2017-10-11 iki 2017-11-10, o už laikotarpį nuo 2017-11-11 iki 2017-12-10 PVM sąskaita faktūra neišrašyta. PVM sąskaita faktūra neišrašyta ir už laikotarpį nuo 2018-04-11 iki 2018-05-10, bet nuomotojui SIA „Prosperity“ 2018-08-10 išrašyta PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-021, kurioje nenurodytas nuomos laikotarpis, konstatuota, jog sąskaitos už automobilio nuomą susijusioms įmonėms buvo išrašomos formaliai, nesigilinant į sąskaitoje nurodomos ūkinės operacijos turinį.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja Latvijos įmonėms išrašytose PVM sąskaitose faktūrose PVM neapskaičiavo, nurodydama, kad tai ne PVM objektas, vadovaujantis PVMĮ 13 straipsnio 2 dalimi (paslaugos, kurių PVM apskaičiuoti ir sumokėti privalo pirkėjas, Direktyvos 2006/112/EB 44 str., atvirkštinis PVM apmokestinimas). Patikrinimo akte nurodyta, kad Pareiškėja PVM sąskaitose faktūrose nurodytas nuomos paslaugų vertes deklaravo pateiktose Prekių tiekimo ir paslaugų teikimo į kitas ES valstybes nares atskaitose (FR0564).

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja taip pat į apskaitos registrus įtraukė PVM sąskaitas faktūras, kuriomis įformintos to paties automobilio nuomos paslaugos tuo metu, kai automobilis pagal ilgalaikę nuomos sutartį jau buvo išnuomotas Latvijos įmonei SIA „Pernavas 41“, kitiems asmenims: UAB „Baltic Net Media“ (2017-09-30, 2017-11-30 išrašytos 2 PVM sąskaitos faktūros, kurių pagrindu apskaičiuota 1200 Eur nuomos mokesčio ir 252 Eur PVM) ir E. B. (laikotarpiu nuo 2018-01-31 iki 2019-06-30 laikotarpiu išrašyta 18 PVM sąskaitų faktūrų, kurių pagrindu apskaičiuota 3600 Eur pardavimo pajamų ir 756 Eur pardavimo PVM, iš viso 4356 Eur; nustatyta 3872 Eur E. B. skola Pareiškėjai už suteiktas paslaugas).

Inspekcija išdėstė PVMĮ 3 straipsnio 1 dalies nuostatas, apibrėžiančias PVM objekto Lietuvoje sąvoką, PVMĮ 13 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatas, apibrėžiančias paslaugos suteikimo šalies teritorijoje, sąlygas bei PVMĮ 13 straipsnio 12 dalies nuostatas, apibrėžiančias trumpalaikės transporto priemonės nuomos paslaugų suteikimo šalies teritorijoje sąlygą, o taip pat Europos Sąjungos Tarybos įgyvendinimo Reglamento, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės, Nr. 282/2011, 2011-03-15, 39 straipsnio nuostatas.

Inspekcija nurodė, kad trumpalaikės transporto priemonės nuomos paslaugų suteikimo vieta yra ta vieta, kurioje klientas arba jo vardu veikianti trečioji šalis transporto priemonę fiziškai perima (PVMĮ 13 straipsnio 12 dalis). Transporto priemonės perdavimo klientui vieta nustatoma pagal dokumentą, kuriame fiksuojama transporto priemonės perdavimo vieta, pvz., pagal transporto priemonės perdavimo–priėmimo aktą.

Inspekcija pažymėjo, kad automobilis visą laiką nuo jo įsigijimo yra įregistruotas Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registre. Pareiškėja transporto priemonę nuomodama Lietuvoje kitiems nuomininkams turėjo ją kas mėnesį susigražinti į Lietuvą, todėl daroma išvada, kad vienu tęstiniu laikotarpiu transporto priemonę nuomininkai (Latvijos įmonės)

valdė ar naudojo ne ilgiau kaip 30 dienų ir tokia transporto priemonės nuoma, pagal PVMĮ 13 straipsnio 12 dalį, laikoma trumpalaikė. Patikrinimo metu konstatuota, kad kadangi Pareiškėja nepateikė dokumentais pagrįstos informacijos apie automobilio perdavimo Latvijos nuomininkams vietą, Lietuvoje įregistruotas automobilis tuo pačiu metu buvo nuomojamas keliems nuomininkams, laikoma, kad automobilis Latvijos įmonei buvo perduotas Lietuvoje ir suteikta 90000 Eur vertės paslauga yra PVM objektas Lietuvoje ir tokia paslauga apmokestinama PVMĮ 9 straipsnio 1 dalyje numatytu 21 proc. tarifu.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja Inspekcijai pateikė papildomą medžiagą, tačiau pažymėjo, kad LVAT praktikoje yra nurodęs, kad įstatymas nedraudžia mokesčių mokėtojui teikti įrodymus ir po mokestinio patikrinimo atlikimo, tačiau tai nereiškia, jog mokesčinį ginčą nagrinėjanti institucija negali suabejoti tokiu būdu pateiktais įrodymais ir negali jų atmesti. Siekiant objektyvaus ir teisingo bylos išnagrinėjimo, tokie vėliau pateikti įrodymai turi būti atidžiai įvertinti ir turi būti išsiaiškinta, dėl kokių priežasčių jie buvo pateikti ne iš karto, o po tam tikro laiko. Be abejonės, tokių įrodymų pateikimo uždelsimą gali nulemti objektyvios priežastys, tačiau taip pat toks vėlesnis įrodymų pateikimas gali reikšti ir mokesčių mokėtojo bandymą, žinant nustatytus jo mokesčių nesumokėjimo faktus, sudaryti jo veiksmų teisėtumo regimybę bei išvengti mokesčių prievolių vykdymo (LVAT 2006 m. birželio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-248-1067-06).

Inspekcija kritiškai įvertino Pareiškėjos teiginį, kad šių duomenų negalėjo pateikti mokesčių administratoriui dėl to, kad Pareiškėjos atstovai netinkamai suprato mokesčių administratoriaus paskutinį nurodymą ir jo įvykdymo terminą. Inspekcija pažymėjo, kad vadovaujantis MAĮ 124 straipsnio nuostatomis, iš Pareiškėjos 2019-09-16 Dokumentų poėmio aktu Nr. (21.222) FR0707-1376 buvo paimti dokumentai, kurie Pareiškėjai grąžinti 2019-11-14. Taigi, pirmiausia, Pareiškėja Inspekcijai neperdavė su pastabomis teikiamų 2017-08-10, 2018-03-09 automobilio priėmimo–perdavimo aktų 2019-09-16, kuomet Pareiškėja pateikė pvz. 2017-07-31 automobilio nuomos sutartį ir kitus dokumentus. Antra, kad Pareiškėjai duoti penki mokesčių administratoriaus nurodymai: 2019-10-18 Nr. (21.222) FR0706-1229, 2019-12-11 Nr. (21.222) FR0706-1484, 2020-01-14 Nr. (21.222) FR0706-75, 2020-02-03 Nr. (21.222) FR0706-168 ir 2020-02-19 Nr. (21.222) FR0706-272 pateikti dokumentus ir paaiškinimus konkrečiais nurodymuose įvardintais klausimais ir visuose penkiuose Pareiškėjai teiktuose mokesčių administratoriaus nurodymuose buvo nurodyta pateikti nuomojamo automobilio perdavimo / priėmimo nuomininkui SIA „Pernavas 41“ / SIA „Prosperity“ aktus ar kitus tai patvirtinančius dokumentus. Pareiškėja neįvykdė mokesčių administratoriaus nurodymų ir nepateikė lengvojo automobilio perdavimo nuomininkui akto bei nepateikė paaiškinimo ar toks aktas buvo sudarytas. Inspekcija nurodė, kad 2020-02-19 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.222) FR0706-272 Mano VMI paskelbtas 2020-02-19, Pareiškėja susipažino 2020-02-19. Pareiškėja mokesčių administratoriaus nurodymą turėjo įvykdyti iki 2020-03-12, tačiau atsakymo nepateikė. Trečia, Pareiškėja ir SIA „Pernavas“, SIA „Prosperity“ laikomi susijusiais asmenimis pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 33 dalies 9 punkto nuostatas. Visus juridinius vienetus tiesiogiai valdė tas pats fizinis asmuo – E. B., todėl Pareiškėja galėjo ir turėjo disponuoti visais dokumentais ir juos pateikti jau pirminio dokumentų teikimo metu ar pagal pirmąjį mokesčių administratoriaus nurodymą (naujai teikiamų dokumentų datos – 2017-08-10, 2018-03-09). Ketvirta, abu Pareiškėjos akcininkai 2020-01-13 apsilankė Inspekcijoje, tačiau jokių papildomų dokumentų nepateikė. Atsižvelgus į išdėstytą, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju nėra nustatyta objektyvių priežasčių, kurios galėjo lemti vėlesnį Pareiškėjos įrodymų pateikimą. Todėl Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėja teikia naujus dokumentus iš esmės siekdama išvengti mokėtinų mokesčių. Šie naujai pateikti dokumentai nepaneigia mokesčio patikrinimo metu padarytos išvados, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, vienareikšmiškai patvirtinančių, kad automobilis su vadovu susijusiai Latvijos įmonei išnuomotas pagal ilgalaikę nuomos sutartį ir perduotas Latvijos Respublikoje.

Inspekcija įvertino Pareiškėjos teiginį, kad nepaisant to, jog ilgalaikės sutarties galiojimo laikotarpiu Pareiškėja nuomojo tą patį automobilį fiziniam asmeniui ir kitai Lietuvos įmonei (iš

viso pagal 20 sąskaitas faktūras), automobiliu iš esmės disponavo E. B. ar/ir E. B. užsakymu, todėl automobilio valdymas nepakito. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.522 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pagal transporto priemonės nuomos neteikiant vairavimo ir techninės priežiūros paslaugų sutartį nuomotojas įsipareigoja suteikti už užmokestį transporto priemonę nuomininkui laikinai valdyti ir naudotis, o nuomininkas įsipareigoja mokėti nuomos mokesčius. Inspekcija pažymėjo, kad pagal 2017-07-31 automobilio nuomos sutartį automobilis perduodamas Latvijos Respublikos įmonės valdymui 2017-08-10–2018-08-10 laikotarpiu. Ilgalaiškės nuomos sutarties momentu Pareiškėja tą patį automobilį perdavė valdyti ir kitiems asmenims. Pareiškėja sutinka, kad realiai automobiliu disponavo E. B., tačiau mokesčių administratorius nurodo, kad E. B., veikiantis kaip juridinio vieneto vadovas, ir E. B., veikiantis kaip fizinis asmuo, nėra tas pats teisinis subjektas. Juridinis asmuo yra savo pavadinimą turinti įmonė, įstaiga ar organizacija, kuri gali savo vardu įgyti ir turėti teises bei pareigas. Juridinis asmuo atsako pagal savo prievolės jam nuosavybės ar patikėjimo teise priklausančiu turtu (CK 2.33, 2.50 straipsniai), todėl nėra pagrindo taikyti MAĮ 10 straipsnio nuostatas ir teigti, kad Pareiškėja perleisdama automobilio valdymą fiziniam asmeniui ir kitai Lietuvos Respublikos įmonei veikė fiziškai nenutraukusi 2017-07-31 automobilio nuomos sutarties. Inspekcija priėjo išvados, kad automobilis su Pareiškėjos vadovu susijusioms Latvijos įmonėms buvo nuomojamas nesilaikant ilgalaiškės sutarties sąlygų, kurios numato, kad išnuomotą transporto priemonę nuomininkas valdo ar naudoja ilgiau kaip 30 dienų.

Inspekcija įvertino Pareiškėjos argumentą, kad apmokestinus Pareiškėjos gautas nuomos pajamas Lietuvoje, įvyktų dvigubas apmokestinimas, nes Pareiškėjos kontrahentai sandorius deklaravę Latvijos Respublikoje. VMI prie FM informuoja, kad pagal faktines aplinkybes nustatius, kad paslauga suteikta Lietuvoje (PVM objektas Lietuvoje), PVM apskaičiuoti ir sumokėti turi Pareiškėja. Pareiškėjos kontrahentui atitinkamai šios prievolės nėra, todėl pasinaudojęs Latvijos Respublikos teisiniu reglamentavimu gali vykdyti savo teises ir susigrąžinti nepagrįstai sumokėtą mokesčius. Inspekcija nurodė, kad jos turimais duomenimis, Latvijos PVM mokėtojas SIA „Pernavas 41“ nei 2017, nei 2018 metais nėra deklaravęs iš Pareiškėjos įsigytų paslaugų. SIA „Prosperity“ deklaravo 2018 metais iš Pareiškėjos gavusi 45 000 Eur vertės paslaugų. Ši informacija nėra pakitusi ir pastabų nagrinėjimo metu. Be to, Pareiškėjos teikiami dokumentai – 2018 m. vasario mėn. deklaracija suformuota tik 2020-09-03 – jau po patikrinimo, 2018 m. kovo mėn. deklaracija suformuota tik 2019-10-14 vykstant patikrinimui. Minėti duomenys buvo patikslinti mokesčių administratoriui informavus Pareiškėją apie nustatytus neatitikimus su Latvijos įmonėmis.

Apibendrinus išdėstyta, Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėja, transporto priemonę nuomodama Lietuvoje kitiems nuomininkams, turėjo ją kas mėnesį susigrąžinti į Lietuvą, todėl vienu tęstiniu laikotarpiu transporto priemonę nuomininkai (Latvijos įmonės) valdė ar naudojo ne ilgiau kaip 30 dienų ir tokia transporto priemonės nuoma, pagal PVMĮ 13 straipsnio 12 dalį, laikoma trumpalaikė. Inspekcijos nuomone, Pareiškėja neįrodė, kad automobilis perduotas ne Lietuvos Respublikoje, todėl konstatavo, kad trumpalaikės automobilio nuomos paslaugos suteiktos Lietuvos Respublikoje (PVM objektas Lietuvoje).

Dėl prabangos prekių

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo pradžioje Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje buvo įregistruoti mokėjimai Latvijos įmonei SIA Mobius CH (LV40003879646), pagal kuriuos apskaitoma 30450 Eur šios Latvijos įmonės skola Pareiškėjai. SIA Mobius CH VIIES deklaravo prekių tiekimą Pareiškėjai: 2018 m. lapkričio mėn. – 9650 Eur, 2018 m. gruodžio mėn. – 20800 Eur. Patikrinimo metu, vykdydama mokesčių administratoriaus nurodymą, Pareiškėja pateikė SIA Mobius CH išrašytas sąskaitas: 2018-11-21 sąskaitą (Proforma Invoice) Nr. CH35 dėl 9650 Eur vertės laikrodžio „Happy Sport“, RG, (savaiame prisisukantis, 7 judantys deimantai) ir 2018-12-06 sąskaitą (Proforma Invoice) Nr. CH38 dėl 20800 Eur vertės laikrodžio „Superfast Chronograph“, RG, Autopardavimo Pareiškėjai.

Pareiškėja iki mokesstinio patikrinimo pradžios į apskaitos registrus nebuvo įtraukusi pardavėjo SIA Mobius CH išrašytų sąskaitų, pagal kurias Pareiškėjos vardu įsigyti du 30450 Eur

vertės rankiniai laikrodžiai. Šias sąskaitas Pareiškėja pateikė ir įtraukė į apskaitos registrus tik patikrinimo metu. Pareiškėja mokesčio patikrinimo metu pateiktose patikslintose 2018 m. lapkričio ir gruodžio mėn. PVM deklaracijose, PVMĮ 95 straipsniu ir PVM deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo taisyklių nustatyta tvarka, deklaravo iš ES įsigytų prekių (laikrodžių) 30450 Eur vertę ir priskaičiavo bei atskaitė 6394 Eur PVM, iš jų: 2018 m. lapkričio mėn. 2026 Eur, gruodžio mėn. 4368 Eur.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu Pareiškėjai buvo pateikti mokesčių administratoriaus nurodymai, kuriuose buvo prašoma paaiškinti laikrodžių įsigijimo tikslus ir aplinkybes, nurodyti vietą, kur saugomi laikrodžiai bei paaiškinti, kam numatoma juos panaudoti. Pareiškėja atsakymo į minėtus klausimus nepateikė, tačiau į Inspekciją 2020-01-13 atvykę Pareiškėjos akcininkai E. B. ir E. B. ant rankų segėjo laikrodžius, ir žodžiu patvirtino, kad tai tie patys įmonei priklausantys laikrodžiai. Pareiškėjos akcininkai juos naudojo asmeniniais tikslais.

Inspekcija išdėstė PVMĮ 5 straipsnio 2 dalies nuostatas, apibrėžiančias sąlygas, kada prekė laikoma PVM mokėtojo suvartota privatiems poreikiams tenkinti, ir nurodė, kad Pareiškėja suteikė teisę 30450 Eur vertės laikrodžiais naudotis fiziniams asmenims – Pareiškėjos akcininkams ir šių sandorių neapskaitė bei nedeklaravo kaip prekių suvartojimo privatiems poreikiams tenkinti. Pareiškėja pažeidė PVMĮ 5 straipsnio, 14 straipsnio, 19 straipsnio, 79 straipsnio 12 dalies nuostatas, nes neapskaitė ir nedeklaravo 6394 Eur pardavimo PVM nuo 30450 Eur vertės prekių, suvartotų PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti.

Inspekcija įvertino Pareiškėjos teiginį, kad Pareiškėjos akcininkai įsigytus laikrodžius naudojo potencialiems pirkėjams demonstruojant laikrodžius reklamos tikslais ir konstatavo, kad Pareiškėja neįrodė, kad laikrodžiai nėra perduoti akcininkų asmeniniams poreikiams tenkinti ir jie naudojami Pareiškėjos ekonominei veiklai vykdyti, todėl Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuotas 6394 Eur pardavimo PVM nuo 30450 Eur vertės prekių, suvartotų PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 97 straipsnio 2 dalies, 98 ir 99 straipsnių, 66 straipsnio 4 dalies nuostatomis, dėl minėtų bei kitų neginčijamų patikrinimo akte išdėstytų pažeidimų, dėl kurių buvo papildomai apskaičiuota 27962 Eur PVM, apskaičiavo 5107,33 Eur PVM delspinigių ir, vadovaudamasi PVMĮ 123 straipsnio nuostatomis, bei konstatavus, kad buvo nustatytos aplinkybės sunkinančios Pareiškėjos atsakomybę (pažeidimų daugetas, piktnaudžiavimas mokesčių teisės aktais, dirbtinai formuojant sandorius, kurių pagrindu mažinami mokėtini mokesčiai ar didinamas gražintinas PVM, Pareiškėja teikė tik dalinę informaciją, kurios prašė mokesčių administratorius, nenustačius švelninančių aplinkybių, kurios suponuotų mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą, Pareiškėjai skyrė 30 proc. dydžio 8388 Eur PVM baudą (27962 Eur PVM x 30 proc.).

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas netenkintinas, Inspekcijos Sprendimas dalyje dėl 6394 Eur PVM, apskaičiuoto nuo prekių, skirtų privatiems poreikiams tenkinti, tvirtintinas, o dalyje dėl 15620 Eur PVM, apskaičiuoto nuo automobilio nuomos pajamų naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Iš bylos medžiagos matyti, jog ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos Sprendimo dalies, kuria patvirtintas papildomai apskaičiuotas PVM ir su juo susijusios delspinigių ir baudos sumos, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja, pažeisdama PVMĮ 3 straipsnio, 13 straipsnio 2 dalies 12 punkto, 14 straipsnio, 19 straipsnio ir 92 straipsnio nuostatas, už Lietuvos Respublikoje suteiktas 90000 Eur automobilio trumpalaikės nuomos paslaugas neapskaitė ir nedeklaravo 15620 Eur pardavimo PVM bei, pažeisdama PVMĮ 5 straipsnio, 14 straipsnio, 19 straipsnio, 79 straipsnio 12 dalies nuostatas, neapskaitė ir nedeklaravo 6394 Eur pardavimo PVM nuo 30450 Eur vertės prekių (prabangių laikrodžių), suvartotų PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti.

Dėl 15620 Eur PVM, apskaičiuoto nuo automobilio nuomos paslaugų vertės

Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjos pateiktus apskaitos dokumentus, konstatavo, kad Pareiškėja, pažeisdama PVMĮ 13 straipsnio 12 dalies ir 19 straipsnio 1 dalies nuostatas, išnuomavusi automobilį Latvijos įmonei ne ilgesniam kaip 30 dienų laikotarpiui ir šį automobilį perdavusi Lietuvos Respublikoje, neapskaičiavo 15620 Eur PVM nuo 90000 Eur vertės automobilio nuomos paslaugų vertės.

Pareiškėja ginčija Inspekcijos išvadą, nurodo, kad tai, jog automobilis buvo išnuomotas pagal ilgalaikės nuomos sutartį, rodo šios aplinkybės: 1) tarp Pareiškėjos ir Latvijos įmonės SIA „Prosperity“ 2017-07-31 automobilio nuomos sutartis sudaryta vienerių metų terminui, nėra jokių sutarties nuomos pakeitimų, kuriais būtų sutrumpintas sutarties galiojimo terminas; 2) SIA „Prosperity“ sumokėjo Pareiškėjai avansu 90000 Eur, t. y. sumokėjo automobilio nuomos kainą už visą sutartyje numatytą vienerių metų laikotarpį; 3) Pareiškėja automobilį Latvijos Respublikoje SIA „Pernavas 41“ perdavė 2017-08-10 perdavimo–priėmimo aktu; 4) automobilio faktinis naudojimas (eksploatavimas) negali būti esminiu kriterijumi sprendžiant, ar nuomos santykiai buvo ilgalaikiai, ar trumpalaikiai; 5) ilgalaikę automobilio nuomą patvirtina Pareiškėjos išrašytos sąskaitos faktūros SIA „Prosperity“ (anksčiau – SIA „Pernavas 41“); 6) Pareiškėja ir SIA „Prosperity“ deklaravo nuomos sandorį atitinkamose mėnesinėse PVM deklaracijose, pateiktose Lietuvos ir Latvijos mokesčių administratoriams; 7) nuo pat automobilio perdavimo SIA „Prosperity“ 2017-08-10, automobilio faktinis valdymas nebuvo perduotas jokiam trečiam asmeniui, jį visą laiką valdė SIA „Prosperity“ vadovas E. B., net automobilio panaudojimo „Baltic Net Media“ naudai atveju, jo fiziniu valdytoju (vairuotoju) buvo E. B.; 8) Inspekcija nepagrįstai Pareiškėjos naudai nepritaikė turinio viršenybės prieš formą principo.

Pareiškėja taip pat ginčija Inspekcijos išvadą, kad Pareiškėjos išnuomotas automobilis buvo perduotas Lietuvos Respublikos teritorijoje. Nurodo, kad: 1) 2017-08-10 perdavimo–priėmimo akte nurodyta, kad Pareiškėja automobilį perdavė SIA „Pernavas 41“ Latvijos Respublikoje, Rygos m., taip pat pagal 2018-03-09 perdavimo–priėmimo aktą automobilis perduotas SIA „Pernavas 41“ teises ir pareigas perėmusiai SIA „Prosperity“; 2) 2017-07-31 automobilio nuomos sutartis pasirašyta Latvijos Respublikoje, Rygoje, joje numatyta, kad jai taikoma Latvijos Respublikos teisė; 3) SIA „Pernavas 41“ ir SIA „Prosperity“ savo veiklą vykdė ir vykdo tik Latvijos Respublikos teritorijoje; 4) 2017-08-10 ir 2018-03-09 priėmimo–perdavimo aktai, pasirašyti Latvijos Respublikoje, Rygos mieste, patvirtina, kad automobilis mažiausiai 6 mėnesius buvo Latvijos Respublikos teritorijoje; 5) automobilio registracija Lietuvos Respublikoje nepatvirtina Inspekcijos pozicijos, kad automobilis perduotas nuomininkui Lietuvoje; 6) 2017-07-31 automobilio nuomos sutarties 2.1.1 punkte numatyta, kad nuomininkui (SIA „Pernavas 41“, SIA „Prosperity“) suteikiama teisė visą nuomos laikotarpį automobilį naudoti Latvijos Respublikos teritorijoje ir tik papildomai nurodoma, kad automobilis gali būti naudojamas ir kitose šalyse; 7) Pareiškėja automobilio perdavimo Latvijos bendrovėms aktų nepateikė ne dėl vengimo bendrauti su mokesčių administratoriumi, bet dėl objektyvių priežasčių.

Pareiškėja akcentuoja, kad Inspekcijai buvo pateiktos Latvijos bendrovės SIA „Pernavas 41“, SIA „Prosperity“ 2017 m. spalio – 2018 m. vasario mėn. deklaracijos iš Latvijos mokesčių deklaravimo el. sistemos, kurios patvirtina, kad SIA „Pernavas 41“ deklaravo nuomos paslaugų iš Pareiškėjos gavimą.

Dėl laikotarpių, nurodytų PVM sąskaitose faktūrose, dubliavimosi, Pareiškėja nurodo, kad išrašant PVM sąskaitas faktūras per klaidą buvo supainiotas nuomos laikotarpis.

Komisija, įvertinusi bylos aplinkybes, pažymi, kad šiame ginče tik iš dalies sutinka su mokesčių administratoriaus pateiktu Pareiškėjo mokesčio patikrinimo metu nustatytų faktinių aplinkybių vertinimu bei pasirinktu Pareiškėjo apmokestinimu.

Iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Inspekcija savo išvadą, jog Pareiškėja nepateikė dokumentų, patvirtinančių, kad automobilis su vadovu susijusiai Latvijos įmonei išnuomotas pagal ilgalaikę nuomos sutartį ir perduotas Latvijos Respublikoje iš esmės grindžia šiais pagrindiniais motyvais:

Pirma, Sutarties sudarymo aplinkybėmis. Byloje nustatyta, kad pagal Pareiškėjos su nuomininku – Latvijos įmone SIA „Pernavas 41“ (LV40103837085) sudarytą lengvojo

automobilio nuomos sutartį, tiek nuomotoją Pareiškėja, tiek nuomininką SIA „Pernavas 41“ atstovavo šių įmonių direktorius E. B.. Nuo 2018-02-01 dėl SIA „Pernavas 41“ reorganizacijos teises ir pareigas kylančias iš 2017-07-31 automobilio nuomos sutarties perėmė SIA „Prosperity“, kurios vadovu taip pat buvo E. B.

Antra, nors Sutarties galiojimo laikotarpis nuo 2017-08-10 iki 2018-08-10, automobilis tuo pačiu metu buvo nuomojamas keliems nuomininkams: 1) UAB „Baltic Net Media“ (2017 m. rugsėjo 27–28 d., apskaičiuota 600 Eur nuomos mokesčio ir 126 Eur PVM (2017-09-30 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO001), 2017 m. spalio mėn. apskaičiuota 600 Eur nuomos mokesčio ir 126 Eur PVM (2017-11-30 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO005)), 2) E. B. (nuo 2018-01-31 iki 2019-06-30 už automobilio nuomą (nenurodant konkretaus nuomos laikotarpio) išrašyta 18 PVM sąskaitų faktūrų, pagal kurias apskaičiuota 3600 Eur pardavimo pajamų ir 756 Eur pardavimo PVM (patikrinimo akto 2 lentelė). Iš jų per nuomos laikotarpį (nuo 2018-01-31 iki 2018-08-31) kiekvieno mėnesio pabaigoje išrašytos 8 PVM sąskaitos faktūros (2018-01-31 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO007, 2018-02-28 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO009, 2018-03-31 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-008, 2018-04-30 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-010, 2018-05-31 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-015, 2018-06-30 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-018, 2018-07-31 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-020, 2018-08-31 PVM sąskaita faktūra Nr. DERO/01-022), pagal kurias apskaičiuota 1600 Eur pardavimo pajamų ir 336 Eur pardavimo PVM. Pagal Bendrovės buhalterinės apskaitos registrų duomenis, E. B. banko pavedimu sumokėjo 484 Eur, o 3872 Eur apskaitoma E. B. skola Bendrovei.

Trečia, SIA „Pernavas 41“ ir SIA „Prosperity“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodyti automobilio nuomos laikotarpiai dubliuojasi (pvz., DERO003 ir DERO004) arba praleisti (pvz. DERO/01/007 ir DERO/01/011).

Ketvirta, automobilis visą nuomos laiką registruotas Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registre.

Penkta, Pareiškėja automobilio perdavimo-priėmimo aktus pateikė tik kartu su pastabomis, nors prieš tai buvo pateikti 5 mokesčių administratoriaus nurodymai.

Šešta, Inspekcijos turimais duomenimis SIA „Pernavas 41“ 2017–2018 m. nėra deklaravęs iš Pareiškėjos gautų paslaugų. Pareiškėjos teikiami dokumentai – 2018 m. vasario mėn. deklaracija suformuota tik 2020-09-03, t. y. jau po patikrinimo, o 2018 m. kovo mėn. deklaracija – 2019-10-14, vykstant patikrinimui.

LVAT praktikoje pasisakoma, kad konstatuoti tam tikro fakto buvimą ar nebuvimą galima tik remiantis byloje surinktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankamumas, jų nuoseklumas, galimi jų prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas (pvz., LVAT 2018-12-05 nutartis adm. byloje Nr. eA-1746-556/2018; 2020-12-16 nutartis adm. byloje Nr. eA-1866-556/2020 ir kt.). Šiuo aspektu pažymėtina, kad Inspekcijos patikrinimo metu surinkti įrodymai ir išvardintos aplinkybės yra sietini ne su automobilio nuomos sutarties laikotarpio ir jo faktiškos perdavimo vietos, bet su automobilio nuomos paslaugos realumu, o tuo pačiu ir PVM atskaitos už įsigytą automobilį, vertinimu.

Remiantis PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 1 punktu, PVM mokėtojai turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui.

Pagal PVMĮ 62 straipsnio 2 dalies 3 punktą, negali būti atskaitomas pirkimo arba importo PVM už lengvąjį automobilį, skirtą vežti ne daugiau kaip 8 žmones (neskaiciuojant vairuotojo), arba nurodytos klasės automobilį, priskiriamą visureigių kategorijai, jeigu automobilis nebus tiekiamas arba išnuomojamas, taip pat juo nebus teikiamos keleivių vežimo už atlygį paslaugos <...>.

Apibendrinant išdėstytas nuostatas ir įvertinus išdėstytą faktinę situaciją, konstatuotina, kad Pareiškėjos teisė į atskaitą egzistuoja tik įrodžius, kad automobilis naudojamas PVM

apmokestinamam paslaugų teikimui (teikiamas arba išnuomojamas, teikiamos keleivių vežimo už atlygį paslaugos).

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja automobilio įsigijimo metu nebuvo PVM mokėtoja (išregistruota 2017-06-13, iš naujo įregistruota 2017-09-13). Pareiškėja, 2017-09-13 iš naujo įregistruota PVM mokėtoja. Pagal 2017-10-24 buhalterinę pažymą nuo nenuodėvėtos automobilio vertės apskaičiuota 22967,53 Eur PVM ir šia suma sumažinta Bendrovės mokėtina PVM suma biudžetui. Šią 22968 Eur sumą Pareiškėja, vadovaudamasi PVMĮ 63 straipsnio nuostatomis, 2017 m. rugsėjo mėn. PVM deklaracijos 35 eil. deklaravo kaip atskaitomą pirkimo PVM sumą.

Inspekcija nustatė, kad Pareiškėja automobilį įsigijo pagal 2017-05-29 Transporto priemonės pirkimo sutartį Nr. 9863 iš Latvijos įmonės SIA „Inchcape Motors Latvia“ už 113140,50 Eur. Už įsigytą automobilį Pareiškėja atsiskaitė iki 2017-07-31 bankiniais pavedimais. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėja atsiskaitymui su Latvijos įmone SIA „Inchcape Motors Latvia“ už įsigytą automobilį panaudojo iš E. B. pagal 2017-05-18 sudarytą Paskolos sutartį gautas skolintas lėšas bei dalį už automobilio nuomą pagal 2017-07-31 automobilio nuomos sutartį gauto avansinio mokėjimo iš E. B. vadovaujamos įmonės SIA „Pernavas 41“. Pažymėtina, kad tiek 2017-05-18 sudarytoje Paskolos sutartyje, tiek 2017-07-31 automobilio nuomos sutartyje abi sutartis sudarančias šalis atstovavo vienas ir tas pats asmuo – E. B.

Komisija, detaliai išnagrinėjusi byloje pateiktus dokumentus bei išdėstyta aplinkybes, pažymi, kad Inspekcijos išvada, kad vienu tęstiniu laikotarpiu automobilį nuomininkai (Latvijos įmonės) valdė ar naudojo ne ilgiau kaip 30 dienų, o taip pat kad automobilis buvo perduotas Lietuvos Respublikoje, nepagrįsta nuosekliais ir pakankamais įrodymais. Komisijos vertinimu, tai, kad paskolos automobiliui įsigyti ir automobilio nuomos sandoriai buvo sudaryti tarp vieno ir to paties asmens – E. B., tai, kad pagal išrašytus apskaitos dokumentus automobilio nuoma buvo įforminta tuo pačiu laikotarpiu keliems juridiniams ir fiziniams asmenims, tai, kad išrašomi prieštaringi dokumentai, nesigilinant į jų turinį, taip pat atsiskaitymo už nuomos sandorius aplinkybės, ekonomine logika nepagrįsti kainų skirtumai nuomininkams (kai vienam nuomininkui per mėnesį skaičiuojama 7500 Eur, kitam – Buligai 200 Eur suma), nustatyta 4/5 automobilio kainos sudaranti nuomos Latvijos įmonei kaina (metinė 90000 Eur automobilio nuomos kaina sudaro 79,65 proc. įsigyto automobilio kainos), nuomos sandorių tinkamas nedeklaravimas Latvijos nuomininko lygyje, kelia pagrįstų abejonių, ar automobilio nuomos sandoriai tarp Pareiškėjos ir SIA „Pernavas 41“ (SIA „Prosperity“), tiek tarp Pareiškėjos ir UAB „Baltic Net Media“ bei E. B. nėra sudaryti formaliai, imituojuant PVM apmokestinamąją veiklą, siekiant įgyti ir išsaugoti teisę į įsigyto automobilio PVM atskaitą.

Pagal MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktą Komisijai yra suteikta teisė perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT yra išaiškinęs, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktą yra tinkamai pritaikomas tik tuomet, kai sprendimui (perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo) priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti dėl padarytų esminių procesinių teisės normų pažeidimų, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras, arba nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas (2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008; 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A-502-2801/2011, 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-492/2013 ir kt.).

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau šiame Sprendime išdėstyta argumentus ir teisės aktų nuostatas, pažymi, kad mokesčių administratoriaus išvados dėl 15620 Eur PVM, apskaičiuoto nuo automobilio nuomos pajamų yra nenuoseklios, pagrįstos nevisapusišku reikšmingų bylos aplinkybių tyrimu ir vertinimu.

Komisija pažymi, jog šioje ginčo dalyje negali priimti sprendimo iš esmės, kadangi būtinas papildomas duomenų ir išvadų dėl realaus nuomos santykių turinio, lyginant su formaliai atvaizduotu Pareiškėjos pateiktuose dokumentuose, (įskaitant ir Komisijos iškeltas aplinkybes,

susijusias su automobilių nuomos kainomis)), tyrimas bei teisinis jų vertinimas, todėl Pareiškėjos skundas dalyje dėl papildomai apskaičiuoto 15620 Eur PVM ir su juo susijusių sumų perduodamas centriniam mokesčių administratoriui išnagrinėti iš naujo. Komisijai grąžinus centriniam mokesčių administratoriui skundą nagrinėti iš naujo, Inspekcija, išanalizavusi visas nagrinėjamam ginčui svarbias aplinkybes, turės įvertinti Pareiškėjos teisės į PVM atskaitą, pagrįstumą, o Pareiškėja turės galimybę pasinaudoti savo teise teikti jos poziciją pagrindžiančius paaiškinimus bei papildomus įrodymus ginče kylančiais klausimais.

Dėl 6394 Eur PVM, apskaičiuoto nuo prekių, skirtų privatiems poreikiams tenkinti

Pareiškėja ginčija Inspekcijos Sprendimo dalį, kurioje konstatuota, kad Pareiškėja, pažeisdama PVMĮ 5 straipsnio, 14 straipsnio, 19 straipsnio, 79 straipsnio 12 dalies nuostatas, neapskaičiavo ir nedeklaravo 6394 Eur pardavimo PVM nuo 30450 Eur vertės prekių (laikrodžio „Happy Sport“, RG, savaime prisisukantys, 7 judantys deimantai ir laikrodžio „Superfast Chronograph“, RG, Auto), suvartotų PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja prekes įsigijo iš Latvijos Respublikos įmonės SIA Mobius CH VIES ir patikslintose 2018 m. lapkričio ir gruodžio mėn. PVM deklaracijose deklaravo iš ES įsigytų prekių (laikrodžių) 30450 Eur vertę ir apskaičiavo bei atskaitė 6394 Eur PVM, iš jų 2018 m. lapkričio mėn. 2026 Eur, gruodžio mėn. – 4368 Eur.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos išvada, kad laikrodžiai buvo perduoti Pareiškėjos akcininkams neatlygintinai naudotis ir kad laikrodžiai įsigyti asmeniniams poreikiams, skunde Komisijai nurodo, kad neturėjo sąlygų šių brangių prekių sandėliuoti, todėl akcininkai juos dėvėjo reklamos tikslais demonstruojant potencialiems pirkėjams. Tvirtina, kad į Inspekciją dėvėdami laikrodžius atvyko tik siekdami įrodyti laikrodžių įsigijimo sandorių autentiškumą. Pareiškėja savo skunde tvirtina, kad laikrodžiai įsigyti su didele nuolaida siekiant juos pelningai parduoti, t. y. įrodinėja, kad jos skirtos naudoti PVM apmokestinamam prekių tiekimui.

Pagal PVMĮ 5 straipsnio 2 dalies nuostatas, laikoma, kad prekė buvo PVM mokėtojo suvartota privatiems poreikiams tenkinti, jeigu PVM mokėtojo disponuojama prekė, kurios (o jeigu prekė pasigaminta, – jai pasigaminti sunaudotų kitų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo PVM mokėtojo įtraukta į PVM atskaitą: 1) perduodama neatlygintinai, o asmuo, kuriam prekė perduota, arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti ta preke kaip jos savininkas, arba 2) sunaudojama bet koku kitu būdu, jeigu PVM mokėtojas tokiam sunaudojimui skirtų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM pagal šį Įstatymą negalėtų atskaityti. Pagal šio straipsnio 3 dalį, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, prekių suvartojimu PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti nelaikomas jų perdavimas ar sunaudojimas, kai prekės perduodamos ar sunaudojamos kaip tyrimų pavyzdžiai, t. y. prekės, atitinkančios įprastinės PVM mokėtojo veiklos pobūdį perduodamos ar sunaudojamos ištyrimui, analizei ar bandymui ar kai jos perduodamos arba sunaudojamos kaip nedidelės vertės dovanos (reklamai, reprezentacijai, labdarai ir (arba) paramai) (šio straipsnio 4 dalis).

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) yra nurodęs, kad aplinkybės, kad turtas tinkamas vien ekonominiam panaudojimui, paprastai užtenka pripažinti, kad jo savininkas jį naudoja ekonominės veiklos poreikiams, taigi – siekdamas gauti nuolatinių pajamų. Tačiau jei turtas dėl savo pobūdžio gali būti naudojamas ir ekonominiais, ir asmeniniais tikslais, reikėtų iširti visas jo naudojimo sąlygas, kad būtų nuspręsta, ar jis naudotas siekiant gauti pajamų, kurios iš tikrųjų yra nuolatinio pobūdžio (1996 m. rugsėjo 26 d. sprendimas C-230/94, 27 punktą). ESTT 2010 m. rugsėjo 30 d. sprendime byloje C-581/08 (17 p.) yra išaiškinęs, kad kai kurių apmokestinamojo asmens realiai neatlygintinų sandorių prilyginimas prekių tiekimui ar paslaugų teikimui už atlygį, apmokestinamą PVM, tikslas yra užtikrinti vienodą požiūrį į apmokestinamąjį asmenį, kuris tiekia prekes ar teikia paslaugas savo ar savo darbuotojų privatiems poreikiams, ir į galutinį vartotoją, kuris gauna tos pačios rūšies prekes ar paslaugas (2005 m. sausio 20 d. sprendimas C-412/03, 23 p.) ir siekiama išvengti situacijų, kai galutinis vartojimas lieka neapmokestintas (2005 m. sausio 20 d. sprendimas C-412/03, 18 p.).

Komisija, įvertinusi byloje surinktus duomenis, prieina išvados, jog Pareiškėja nepateikė įrodymų, kurie leistų pripažinti tiesioginį ir betarpišką ryšį tarp jos PVM apmokestinamos veiklos ir išlaidų įsigyjant laikrodžius.

Pirma, Patikrinimo metu Pareiškėjai buvo pateikti mokesčių administratoriaus nurodymai, kuriuose buvo prašoma paaiškinti laikrodžių įsigijimo tikslus ir aplinkybes, nurodyti vietą, kur saugomi laikrodžiai bei paaiškinti, kam numatoma juos panaudoti. Pareiškėja atsakymo į minėtus klausimus nepateikė.

Antra, Pareiškėja patikrinimo metu pateikė buhalterinę pažymą, kurioje nurodyta, kad laikrodžiai 2018 m. užpajamuoti buhalterinėje sąskaitoje 20140 (prekių, skirtų perparduoti, įsigijimo savikaina) (Patikrinimo akto 16 psl.). Pareiškėja iki mokesstinio patikrinimo pradžios į apskaitos registrus nebuvo įtraukusi pardavėjo SIA Mobius CH laikrodžio pardavimo sąskaitų.

Trečia, Pareiškėjos deklaruotos vykdomos veiklos rūšys: nuo 2016-01-22 – nuosavo arba nuomojamo nekilnojamojo turto nuoma ir eksploatavimas (EVRK 682000), nuo 2017-06-01 iki 2018-12-31 – kita pramogų ir poilsio organizavimo veikla (EVRK 932900), nuo 2018-10-29 – pramoginių valčių nuoma (EVRK 772110), nuo 2017-06-01 iki 2018-10-28 ir nuo 2019-01-01 – automobilių ir lengvųjų variklinių transporto priemonių nuoma ir išperkamoji nuoma (EVRK 771100). Pareiškėjos vykdoma veikla nėra susijusi nei su prekyba prabangos prekėmis (laikrodžiais), nei su laikrodžių gamyba. Įsigyti 2 vnt. laikrodžių negali būti vertinami kaip reklamuojamieji pavyzdžių egzemplioriai.

Ketvirta, akivaizdu, kad prekės (šiuo atveju – laikrodžiai), skirti parduoti, saugomos gamintojų pakuotėse. Pažeidus įsigytų laikrodžių pakuotę ar juos dėvint, daikto vertė krenta, nes jis nebegali būti laikomas nauju. Todėl įsigytų laikrodžių akcininkų dėvėjimas vertintinas kaip Pareiškėjos nurodytą laikrodžių įsigijimo tikslą – įsigijimą siekiant parduoti pelningai – paneigiantis faktas. Be to, Pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių Pareiškėjos realų siekį parduoti šiuos laikrodžius.

Penkta, vien Pareiškėjos skunde išdėstyti bei Pareiškėjos atstovo Komisijos posėdžio metu nurodyti teiginiai apie tai, kad šie laikrodžiai buvo dėvimi reklamos tikslais, nėra pagrįsti jokiais objektyviais faktiniais duomenimis. Pareiškėja nepateikė jokių faktinių duomenų nei apie potencialius pirkėjus, nei apie jų susitikimo laiką, vietą ar pan. Todėl nėra jokio pagrindo vertinimui, kad laikrodžiai yra reklamuojami jų potencialiam ar realiam pirkėjui. Pareiškėja neįrodė, kad akcininkų laikrodžių dėvėjimas (o tuo pačiu ir įsigijimas) susijęs su jos ūkine – komercine veikla.

Apibendrinant konstatuotina, kad Pareiškėja neįrodė priežastinio ryšio buvimo tarp laikrodžių įsigijimo ir Pareiškėjos vykdomos PVM apmokestinamos veiklos. Atvirkiškai, bylos aplinkybės patvirtina, kad laikrodžiai, kuriuos 2020-01-13 atvykę į Inspekciją, dėvėjo, t. y. naudojo pagal jų tiesioginę paskirtį, konkretūs asmenys – Pareiškėjos akcininkai, todėl Inspekcija teisingai konstatavo, kad laikrodžiai buvo panaudoti asmeniniams poreikiams tenkinti. Atsižvelgiant į išdėstyta, Inspekcijos Sprendimo dalis, kuria Pareiškėjai papildomai apskaičiuota 6394 Eur PVM ir su juo susijusios PVM delspinigių ir baudų sumos, tvirtintina.

Dėl PVM baudos

Pareiškėjos nuomone, Inspekcijos Sprendimo dalis dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuotų 6394 Eur PVM nuo 30450 Eur vertės prekių ir 15620 Eur PVM nuo automobilio nuomos paslaugų yra naikintinas, todėl paskirtoji 8388 Eur PVM bauda yra neproporcinga Pareiškėjos mokesstinės teisinės atsakomybės atžvilgiu. Be to, neliaka atsakomybę sunkinančios aplinkybės „pažeidimų daugetas“, kuriuo remiantis paskirta 30 proc. dydžio bauda.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjos skundas dalyje dėl papildomai apskaičiuoto 15620 Eur PVM ir su juo susijusių sumų perduodamas centriniam mokesčių administratoriui išnagrinėti iš naujo, vertina tik PVM baudos, skirtos nuo 6394 Eur PVM, apskaičiuoto nuo prekių, skirtų privatiems poreikiams tenkinti, pagrįstumą.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėja šiuo klausimu nepateikė informacijos, kurios prašė mokesčių administratorius (Patikrinimo akto 16 psl.) ir patikrinimo metu nebuvo nustatyta švelninančių aplinkybių, kurios suponuotų mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą,

vertina, kad Inspekcija, vadovaudamasi PVMĮ 123 straipsnio nuostatomis, pagrįstai skyrė Pareiškėjai 30 proc. dydžio PVM baudą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-11-11 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222E) FR0682-430 dalį, kuria nurodyta Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 6394 Eur PVM ir su juo susijusius delspinigius ir baudą.

2. Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-11-11 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222E) FR0682-430 dalį, kuria nurodyta Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 15620 Eur PVM ir su juo susijusius delspinigius ir baudą, ir Pareiškėjos skundą šioje dalyje perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė